

med en forstandig begrænset, men dog grundig teoretisk Uddannelse forbandt en praktisk Uddannelse, saaledes at man, naar man endelig en Gang havde taget sin Eksamen og skulde træde ud i Livet, var ikke alene teoretisk, men ogsaa praktisk uddannet. Og det kunde godt naas i Løbet af 5—6 Aar, naar blot man fra Universitetets Side kunde faa den fornødne Tilslutning til en Omlægning af det juridiske Studium og en forandret Uddannelse af de unge Mennesker, der skal være juridiske Kandidater.

Axel Møller: Det vilde føre for vidt her at komme ind paa en Diskussion om den juridiske Uddannelse ved Universitetet, men det maa dog være den højtærede Justitsminister bekendt, at den juridiske Eksamen er undergaaet en betydelig Forandring, netop i den Retning, som Ministeren antyder. Jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at den tidligere Ordning af Studieforholdene var utilfredsstillende, thi da beskæftigede man sig udelukkende med teoretisk Jura og skrev skriftlige Opgaver udelukkende af teoretisk Art. Der har imidlertid fundet en hel Forandring af det juridiske Studium Sted; vi har i mange Aar haft det paa den Maade, at vi øver de unge Jurister, de vordende Praktikere i at løse konkrete Opgaver, hentede fra det praktiske Liv og tilrettelagte for de paagældende. Og det, tror jeg, er et betydeligt Fremskridt. Jeg vil ikke benægte Muligheden af, at man kunde faa en endnu bedre Ordning, at man endnu mere kunde faa Teori og Praxis til at gaa Haand i Haand ogsaa under Studietiden; men det er dog ganske forkert, naar den højtærede Justitsminister siger, at de unge Mennesker fra deres 18de til 24de Aar kun beskæftiger sig med at læse og lære Professorernes mere eller mindre gode Bøger. En meget stor Del af de studerende har praktisk Arbejde ved Siden af; de er f. Eks. ansatte paa Sagførerkontorer eller i anden praktisk Virksomhed, og dette i Forbindelse med den nævnte Adgang til at studere Jura gennem konkrete Eksempler viser dog, at man ikke har Lov til at fremstille Forholdet overfor Befolkningen, som om den Uddannelse, Juristerne faar, skulde være ganske ensidig teoretisk.

Justitsministeren (Zahle): Vi kommer her ind paa et noget specielt Emne, som maaske ligger lidt udenfor det foreliggende Lovforslag, men jeg maa maaske dog give et ganske kort Tilsvar. Jeg mener, at som det juridiske Studium drives ved Universitetet, er det udelukkende teoretisk. Det

er det, naar man kan blive juridisk Kandidat uden nogen Sinde at have sat sin Fod paa et offentligt Kontor eller et privat juridisk Kontor for der at gøre noget som helst Arbejde. Naar den ærede foregaaende Taler henpegede paa, at det nu skulde være Skik og Brug, at juridiske studerende i deres Studietid var ansatte paa Sagførerkontorer og lignende Kontorer, tror jeg saa lidet, han har Ret i, at Forholdene har udviklet sig i den Retning, at vistnok tværtimod det modsatte er Tilfældet. Da jeg var juridisk Student, havde man Tid til noget andet end akkurat at læse i Eksamensbøgerne. Men i Tidens Løb er Eksamensfordringerne; saa vidt jeg har fulgt dem, skærpede saaledes, at nu maa en stakkels ung Mand, som er blevet Student i 18 Aars Alderen, og som vil blive juridisk Kandidat, naar han er ca. 24 Aar, sætte sig til at læse paa sit Eksamenspensum omtrent fra den Dag, han bliver Student, og lige til han bliver Kandidat. Dette anser jeg for meget uheldigt. I min Ungdom havde man Tid til noget ved Siden af, men nu maa baade Almenuddannelsen vige for den faglige Uddannelse, og der bliver ikke Tid til at drive selvstændigt Studium eller udøve praktisk Virksomhed i selve Faget i Studentertiden. Men nu skal Studenterne udelukkende give sig af med Eksamenslæsning; og saa har de maaske bagefter ikke saa overmaade megen Gavn af alt det, de har siddet og læst.

Ordføreren (Jessen): Det gør mig ondt at skulle sige det, men jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister rigtig har fulgt med i, hvorledes det juridiske Studium har udviklet sig, siden han læste til Eksamen; Forholdene er nemlig ganske anderledes, end han skildrede dem. De er, som det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) sagde, undergaaet en meget betydelig Forandring i de senere Aar og former sig rent ud praktisk. Det er ikke saaledes, som det var, da den ærede Justitsminister tog sin juridiske Eksamen: at man sidder og læser udelukkende i Professorernes Bøger. Man søger netop nu ved det juridiske Studium i saa stort Omfang som muligt at gaa bort fra den Metode, fordi man har erkendt, at den ikke længere er tidssvarende. Jeg tror ogsaa, den ærede Justitsminister har ganske Uret i, at de juridiske Studenter ikke nu har Kontorpladser, hvor de øver sig i Praxis. Jeg tror tværtimod, det er Tilfældet nu i meget større Grad, end det var tidligere. Det kan godt være, at Studenternes Tid er mindst lige saa optaget nu